

Minden hatalom a d

Az élő alkotmány egy fejezete

Az élethez való jog... Werbőczy Hármaskönyvében, de azóta is, a letűnt századok jogforrásaiban hiába keressük ezt a törvénycikkelyt. Mert minek azt megírni, hogy aki megszületett, annak joga van az élethez? De csak kérdezzük meg a temetők felé kanyargó, öreg ösvényeket: hány

kis kék koporsó vonult el rajtuk a sírgödrök felé? Megdöbbenve bennünket a válasz.

Az induló életek ösvényén jártam, a Kútvölgyi úti kórház szülészeti osztályán, s ott jutott eszembe mindez. Dr. Hirschler Imre főorvos volt a vezetőm. Olyan üde verőfény tüzött az útra, hogy alkotmányunk csúcsait láttam róla.

— Nem tudom, milyen messzire látszanak a csendben végzett munka apró kövekből összezálló eredményei — mondotta dr. Hirschler Imre. — Az az érzésem, hogy az emberek sokszor észrevétlenül mennek el mellettük. Ki tud-

ja például, hogy a szülések hetven százaléka ma már intézetekben, kórházakon történik? Sokan csak azt látják a statisztikából, hogy a számsorban két szám felcserélődött. Harmáncból — hetven lett. De hogy mennyi munka, állami áldozatkészség rejlik amögött, hogy száz asszony közül ma már nem harminc, hanem hetven szülhet orvosi felügyelet mellett — arra ritkán gondolnak.

— Pedig az élő alkotmány egyik fejezete ez. Közlekedésről: a családvédelmi törvény, amely itt, a hőcser gyermekágyak között mutatja meg igazi értelmét.

Mélységes értelmű, szép törvény. A terhes anyák kötelező orvosi ellenőrzésével kezdődik. A törvény útján fehérköpenyes orvosok állnak perben a kék koporsók után nyúló sírokkal.

— A per lényegében már el is dönt: tíz év alatt Budapesten hatvan százalékkal csökkent a szüléssel kapcsolatos anya- és csecsemőhalálozások száma.

Igy mondja Hirschler főorvos, s vajon kít nem mozgat meg a jogos büszkeség, hogy népi demokráciánk világszerte is elsők közé került a zsenge életek védelmében.

Keresem az orvosok titkát és nem találom. Nincs is titkuk. Az alkotmány betűje a szív törvényévé vált náluk — ez a magyarázat.

K. B.

Teljesült gyerekkori vágy

— Ha nincs pénze tandíjra, ne tanuljon! — így vélekedett az iskola 1942-ben, amikor elébe tárult a IV. gimnáziumot járó Rózsa Péter küzdelmes élete. Angyalföldön lakott a család, a gyerekek anya nélkül nőttek fel, Péter, s az öccse főzött, takarított, mosott otthon, hogy mire apjuk hazamegy a műhelyből, vacsora, tiszta lakás várja. Péter 95 filléres óraberért kifutónak szegődött hol ide, hol oda, vagy tologatta a targoncát a piacra a kofák után, mert elő kellett valahogy teremteni a tandíjat.

1946-ban érettségizett. Rajzanár szereteit volna lenge

művészeti körén friss benyomás utáni vágy új sodorta őket, az gét kérték, így meg filmvetítése sok útján a szov vészet alkotása művészek munk az Ermitázs és mok anyagával. dapesti Szerveze nyezte, hogy a son Beck And díjas szobrászm termébe. Ez a lékezetes élmény ternek.

Felvétele je Kézművészeti

Egy úttörővasutas tervei

„A tanulásban és úttörőmunkában elért eredményével jogosult a Kiváló Úttörő Munkáért kitüntetés viselésére” — ez áll Dohány Margit, a csepeli Rákóczi úti általános iskola nyolcadik osztályos tanulójának igazolványában.

Úttörővasutas. Már az „öregebbek” közé számít, a Szentgyörgyi-hegyen harmink esztendeje van szolgálatban, s ma éppen hatvanadszor. Nagyon szereti a vasutat. Itt

